

man tager i Betænkning, hvad vore Jernbaner koste. En Mil af de sjællandske Jernbaner koster i Gjennemsnit 287,000 Rd. eller 574,000 Kr., og af de jydsk-synske Jernbaner 294,000 Rd. eller 588,000 Kr. En Mil Jernbane er altsaa henimod 100,000 Kr dyrere end Anlægget af denne Havn. At denne Havn med Liden vil betale sig, derom nærer jeg ikke nogen Tvivl; der vil vel hengaa nogen Tid, inden Trafikken udvikler sig saaledes, at Havnen kan betale sig, men at den Tid vil komme, derom nærer jeg som sagt ingen Tvivl. Ser man hen til, hvad f. Ex. Næstflov Havn indbringer, beløber det sig aarlig til 30,000 Kr. Det er ikke lidt Korn, der vil blive udført over Havnen ved Syltholm, naar en saadan bliver anlagt; fra Nøbby udføres der for Dieblirket over Vandholm 50,000 Ld. Korn aarlig. Nu vil man maasse sige: Egnen kan jo selv anlægge en saadan Havn; men her vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at netop denne Egn er stærkt engageret i andre Foretagender og ikke let vil kunne overkomme at anlægge denne Havn; den er stærkt engageret navnlig i Inddæmningsforetagender. Der er større Gaarde, der ere opstaaede ved Inddæmningsforetagender, og de have stort Besvær med at bringe Foretagenderne til Ende. Jeg kan ogsaa nævne Baroniet Sønderkarle, der har foretaget en meget kostbar Inddæmning, som har bragt Baroniet saaledes i Gjæld, at det har stor Vanskelighed ved at klare sig. Under disse Omstændigheder og Forhold tror jeg ikke, der kan være Tale om, at Nøbbyegnen selv vil kunne anlægge denne Havn, Staten maa nødvendigvis tage Sagen i sin Haand, naar den skal gennemføres. Men saa skal jeg endelig fremhæve, at Havnen ligesom er bleven lovet i Jernbaneloven af 25de Marts 1872. Der blev i Jernbaneloven udtalt, at Banen skulde føres enten til Sydkysten eller til Vestkysten af Lolland, saaledes at den ubmunde ved dybt Vand, hvor det eventuelt fornødne Havneanlæg kunde iværksættes. Det fremgik tydelig af de Forhandlinger, som gik forud for Loven, at man navnlig har haadt Diet fastet paa Syltholm som det Sted, hvor et saadant Havneanlæg skulde iværksættes. Men selv om man nu ikke vil lade sig binde af de Forhandlinger, der da fandt Sted, selv om man vilde sige: Vi have jo ikke stemt for de Udtalelser, der da fandt, vi have kun stemt for Loven, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at Lovens klare Ord ikke ere blevene fyldestgjorte den Dag idag. Hvad har man nemlig gjort? Man har ført Banen til Næstflov, men man kan ikke sige, at Næstflov ligger ved Kysten, den ligger langt inde i en Bugt, og man kan ikke sige, at de fornødne Havneanlæg ere iværksatte der, der var nemlig en Havn i Orveien, og der er ikke foretaget nogen Forandring af videre Betydning ved den senere. Næstflov Kommune har ofret en Del paa sit Havneanlæg, men Staten er ikke kommen Næstflov Kommune imøde paa anden Maade, end at den

har afløst nogle Færgerettigheder, hvilket har givet Anledning til nogen større Trafik i Næstflov Havn, men, saavidt jeg veed, beløber Alt, hvad Staten der har ofret, sig ikke til mere end 20—30,000 Kr., og det kan vel ikke have nogen Betydning ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om Staten skal anlægge en Havn ved Syltholm eller ikke. Indgangen til Næstflov er overordentlig besværlig, det er en lang bugtet Fjord, som ofte er meget vanskeligt at befare, og som meget hurtigt lægges til af Is. Det kan saaledes i alle Tilfælde ikke siges, at det Løfte, der er givet ved Loven af 1872, er sket Fyldest derved, at Banen er bragt ind til Næstflov. Nu vil man maasse sige: Ja, men denne Havn kommer ligesom til at svæve i Luften, idet der bliver en Strækning af 10,000 Alen fra den nærmeste Bane og til Havnen. Jeg skal dertil bemærke, at faa vi først en Havn, kommer Banen nok af sig selv. Ligesom man med Hensyn til det foregaaende Forslag kunde sige, at faa vi først Banen forlænget til Gilleleie, kommer Havnen nok af sig selv, saaledes vil man ogsaa her kunne sige, at naar man først en Havn ved Syltholm, faa vi ogsaa nok en Bane dertil. Tegningerne og Overslaget over dette Anlæg har jeg tilladt mig at tilstille den høitærede Indenrigsminister, og jeg har det Haab, at det ved nærmere Underfølgelse skal vise sig, at Planen er god, og at den kan staa sin Prøve. Dertil skal jeg foreløbig indskrænke mig; idet jeg anbefaler Forslaget til den høitærede Indenrigsminister og til det høie Things velvillige Prøvelse og Drøftelse. Der er vistnok ikke mange Sager, der kunne ventes gennemførte i denne Samling, men kunde dette Forslag blive Gjenstand for en velvillig, omhyggelig og upartiisk Drøftelse, er jeg overbevist om, at Sagen i en ikke altfor fjern Fremtid nok vil kunne gennemføres.

Indenrigsministeren (Steel): Det høie Thing vil se, at jeg ogsaa kan give den ærede Ordfører for dette Forslag det samme Vidnesbyrd, som jeg gav Ordføreren for det tidligere Forslag, nemlig, at naar han fremsætter efter min Mening et beskædent Ønske om, at denne Sag maa blive taget under velvillig Overbetæelse, uden at have nogen Forventning om, at dette paa saa sent et Stadium fremkomme og dog af ikke Liden Betydning værende Forslag vil kunne tilendebringes i indværende Samling, har han Ret deri, saameget mere som Regjeringen og jeg ideimindste i mit Ministerium saaner de Oplysninger og Underfølgelser, som ville være nødvendige, for at jeg kan udtale mig med Bestemthed om Bestaaffenheden af dette Forslag. Det ærede Medlem hentydede til tidligere Planer og Forventninger, man havde til at kunne tilvejebringe en meget værdifuld gennemgaaende Trafik for hele Norden til Lybfland ad denne Vej. Jeg vil dog sige, at jeg tror, at Forventningen derom mulig eller til-